

FREE EUROPEANS, DON'T LEAVE YOURSELVES ALONE!**EU Convention should be made permanent and together with the EU Constitution put under citizens' sovereignty**

Once upon a time, as I grew up in Switzerland (Europe), my second home, I too began to participate in approving of changes to our Federal Constitution. Nothing extraordinary, one of the most natural, almost everyday – perhaps slightly boring – things. One of our political rights as citizens. Initiating amendments to the Federal Constitution is another one of these our political rights, each of us, the Swiss, naturally has.

We, the citizens, are called the Sovereign – as written in our Constitution – and so must approve of every such amendment. If we wish, we initiate changes to our Constitution – to put things into it as we see them, as we please to see them. Our representatives' task is to make these our wishes, when accepted by the majority of voters in one of the federal referendums, into working laws. Of course, they may propose their amendments, which we, the citizens, approve – or not, as we wish.

As all this keeps on going since some generations, our Constitution became a patchwork. A patchwork which I like, as all living things, that by their nature are like that – living, chaotic, and everyone's thing. On the contrary tombstones, intended to be firm, don't live, they just dissipate, their intended firmness becoming an illusion.

Yet other, more educated, people, our representatives, politicians, and lawyers, did not like this chaotic patchwork of bumpery text and made a revised version of it. For the second time since 1848. To be elegant, and to be read smoothly. Discussed widely by interested public, and in both chambers of the Federal Parliament. Naturally, we the simple citizens had the last say in the revision, approved it in one of the obligatory binding referendums, and now go on amending this streamlined version – turning it into a patchwork again.

And so we live on happily, wondering why the citizens of Europe don't have these – most natural – rights and why on earth are they deprived of such a – most natural – participation in their very things. And wondering, why the EU Constitution has been brewed up by a handful of men, watched doing so in a Convention theatre by an audience of a selected couple of hundred. Passing on the presidential paper onto fifteen heads of states to approve it after their summer holidays. For – instead of – the millions of citizens.

Amazing middle ages, to our simple Swiss ears, eyes and minds. Since a couple of generations, we do have our initiatives and referendums – our citizens' Convention – and are Sovereign also to our Constitution. In this our permanent citizens' Convention we keep on initiating changes to it and approving of all changes to it. So our kids will do, and their kids, and their kids, and so on.

Free Europeans, do you want to leave the Swiss alone in enjoying the most natural political rights? No? So, dear co-Europeans: Why don't you demand that the EU Convention be made permanent and together with the EU Constitution put under your, citizens', sovereignty.

You too are free and responsible citizens, aren't you? Free Europeans, get your – natural – rights!

Free Europeans, don't leave yourselves alone!

[Vladimir Rott](#)

Zurich / Prague, Europe

26 August 2003

DEMOCRACY EUROPE

VRIJE EUROPEANEN, LAAT U NIET IN HET HOEKJE DRUKKEN!**De EU Conventie zou permanent moeten gemaakt worden en de EU Grondwet moet onder de soevereiniteit van burgers geplaatst worden**

Toen ik in Zwitserland (Europa), mijn tweede thuis, opgroeide begon ook ik deel te nemen aan de goedkeuring van veranderingen van onze Federale Grondwet. Niets buitengewoon, een van de natuurlijkste, bijna alledaagse – misschien een beetje vervelende – dingen. Een van onze politieke burgerrechten, namelijk de Federale Grondwet amenderen, is een van de rechten die wij als Zwitser natuurlijk hebben.

Wij, de burgers, worden in onze grondwet omschreven als de Soeverein en moeten dus onze goedkeuring geven aan elk amendement van de Grondwet. Indien wij dit wensen, beginnen wij veranderingen aan onze Grondwet – dingen erin te zetten die wij nodig achten. De taak van onze volksvertegenwoordigers bestaat erin onze wensen, wanneer een meerderheid van de kiezers dit hebben aanvaard in een federaal referendum, om te zetten in werkbare wetten.

Natuurlijk mogen zij hun amendementen voorstellen, welk wij, de burgers, dan goedkeuren – of niet, zoals wij wensen.

Zo werkt het reeds gedurende generaties en onze Grondwet werd een lapjeswerk. Een lapjeswerk waar ik van houd, zoals van alle levende dingen, die door hun natuur zo zijn: levendig, chaotisch, en van iedereen. Integendeel, grafzerken, die ontworpen zijn om onverwoestbaar te zijn, die leven niet, zij vergaan en hun onverwoestbaarheid blijkt een illusie.

Andere, meer geschoolde mensen, sommige volksvertegenwoordigers, politici en juristen, hielden niet van dit chaotisch lapjeswerk en stuntelige teksten en maakten er een herziene uitvoering van. Reeds twee keer sinds 1848. Om elegant te zijn en om vlot gelezen te kunnen worden. Dit werd uitvoerig besproken door het geïnteresseerd publiek en in beide kamers van het Federaal Parlement. Natuurlijk hadden wij, de eenvoudige burgers, het laatste woord bij de herziening en keurden dit goed in een van de verplichte en bindende referenda. En nu gaan we verder met verbeteren van deze gestroomlijnde versie – tot het weer een lapjeswerk wordt.

En zo leven wij gelukkig verder, ons verwonderend waarom de burgers van Europa deze – natuurlijke – rechten niet hebben en waarom zij in hemelsnaam van zulk een – natuurlijke – deelname in heel veel dingen beroofd worden. En wij verbazen ons erover, waarom de EU Grondwet door een handvol mensen klaar gestoomd wordt, terwijl een geselecteerd publiek van enkele honderden toekijkt in een Conventie theater, waar het voorstel van de Voorzitter overhandigd wordt aan vijftien staatshoofden om het na hun zomervakantie goed te keuren. In plaats van aan miljoenen burgers.

Verbazingwekkend middeleeuws, voor ons eenvoudig Zwitsers oor, oog en geest. Sinds enkele generaties hebben wij onze wetgevende volksinitiatieven en referenda – de Conventie van onze burgers –, en zijn wij de Soeverein volgens onze Grondwet. In onze permanente Conventie van burgers blijven wij hieraan veranderingen toevoegen en goedkeuren. Zo zullen onze kinderen het doen en hun kinderen, enzovoort.

Vrije Europeanen, wilt u de Zwitsers alleen laten, bij het genieten van de natuurlijkste politieke rechten? Neen? Wel dan, lieve mede-Europeanen: waarom eist u niet dat de EU Conventie permanent gemaakt wordt en samen met de EU Grondwet geplaatst wordt onder uw soevereiniteit als burgers?

U bent ook vrije en verantwoordelijke burgers, niet waar? Vrije Europeanen, krijg uw – natuurlijke – rechten!

Vrije Europeanen, laat uzelf niet in het hoekje drukken!

[Vladimir Rott](#) / vertaling Ludo De Schutter*
Zurich en Praag / Europa

[democratie.nu](#)

released by [democratie.nu](#) > Witte Berichten > 15/10/2003

[vjrott.com](#)

*looking for Ludo, kindly contact [Vladimir](#)

My Švýcaři se Evropě občas nestačíme divit

Vladimír Rott

Doma v Curychu mi leží na stole několik obálek. Jedna z nich, větší a tlustší, už pár týdnů. Jako obvykle se chystá několik referend, takže jsem s hlasovacími lístky a zpáteční obálkou dostal informace a argumenty zastánců i protivníků.

Tak budeme schvalovat naše věci například v městě Curychu: 110 milionů franků pro nový stadion "Letzigrund" a dalších 11,3 milionů pro úpravy, aby stadion odpovídal požadavkům evropského fotbalového šampionátu 2008. Také rozhodneme, jestli převedeme zdejší Organizaci pro azyl, která se stará o uprchlíky všech barev, do formy veřejnoprávní instituce města Curychu.

Pak tu máme několik kantonálních referend. Třeba o školském zákonu, jehož první verzi nedávno většina občanů odmítla jako "příliš divokou". Rozhodneme také o návrhu lidové iniciativy "Krajina", která chce vyhlásit více státem (kantonem Curych a spolkem) chráněných území.

A konečně federální, spolkové věci. Například bilaterální smlouva Švýcarska s Evropskou unií – hlasujeme o tom, jestli chceme otevřené hranice a přesunout rozhodování zčásti do Bruselu. Nebo zákon o partnerství, zejména osob stejného pohlaví, jež si chtějí svůj vztah zaregistrovat na úřadu. [1]

Tak vypadá každodenní Švýcarsko. A jen se divíme, proč ostatní naši evropští spoluobčané žijí pořád ve středověku (osvíceném, ale středověku) a proč jsou narozdíl od nás zbaveni přirozené účasti na svých věcech.

Jak hlasujeme o ústavě

V počátcích mého svobodného občanství ve Švýcarsku, mé druhé vlasti v Evropě, jsem začal hlasovat jak je zvykem, tak třikrát čtyřikrát za rok.

O našich věcech, tedy politice, a tak i tématech referend debatujeme v rodinách, ve veřejných diskusích a samozřejmě v médiích. Hlasujeme poštou nebo u urny, využití internetu nebo SMS se připravuje. Výsledky jsou pro naše reprezentanty závazné.

Měníme i své ústavy, kantonální i spolkovou: jednou pečlivou "záplatou" za druhou se mění v sešivanou skládanku, pestrou a stále živou. Čas od času se naši vzdělanější spoluobčané, politici a právníci, chtějí vracet k ideálu ústavy čisté, jasné a přehledné.

Nedávno se dočkala takového přepracování federální ústava (podruhé od roku 1848), o něco později i curyšská. Aby zase byly elegantní a hladce se četly. Práce a úpravy byly veřejně diskutovány. Samozřejmě jsme my, občané, mohli přidávat své nápady, nebo ubírat nápady jiných, i těch vzdělanějších, a nakonec jsme měli poslední slovo – výsledné texty samozřejmě podléhaly schválení v povinném referendu.

A my občané tyto elegantní ústavy zase, samozřejmě, měníme, aby byly věci živou, pestrou. A tak budou činit naše děti, a jejich děti, a tak dál, jak život běží.

Také bychom řekli NE

Proto se divíme, proč návrh evropské ústavy přenechali svobodní Evropané jen malé hrstce kolem pana Giscarda d'Estainga. A proč se zástupci občanů v Konventu nechali tak lehce odstrčit a kromě občasných planých řečí jen pasivně přihlíželi.

Ale už se nedivíme, že ten výsledek občané odmítli jak ve Francii (tam závazně jak se patří), tak v Holandsku (tam nezávazně, jak je v ještě ne zcela vyvinutých demokraciích zvykem). Vždyť my bychom něco takového také odmítli. Proč? Zprv je evropská ústava "balík" těch nejrůznějších, dokonce protichůdných věcí a my jsme zvyklí rozhodovat o každé věci zvlášť. Zadruhé je nedemokratická, a cokoliv se přičí demokracii, nemáme vůbec rádi. A zatřetí je místy velmi odfláknutá a to my pečliví Švýcaři také nemáme rádi. naši zástupci by si nám ani netroufli něco takového předložit.

Po několika generacích máme svůj "konvent občanů", máme své iniciativy, svá referenda, a jsme suverénem našich věcí – a samozřejmě suverénem i našich ústav. A tak si ty naše věci, i ty naše ústavy přizpůsobujeme tomu, co pro svou společnou práci na svých společných věcech potřebujeme. A tak budou činit naše děti, a jejich děti, a tak dál, jak život běží.

Nešli jsme ani do války

O Švýcarsku se – neprávem – říká, že bývá často stranou. Ne, nebývá, je jednou z vysoce integrovaných a integrujících zemí. Ale my občané si pečlivě vybíráme, s kým, do čeho, kdy a proč jdeme. Tak jsme nešli ani do první ani do druhé světové války, něco takového bychom totiž museli schválit v referendech, jak jsem se k mému úžasu nedávno dověděl.

Naštěstí jsou doby válek, alespoň v Evropě, zdá se, za námi. Ve většině její západní části od poloviny minulého století, za námi Švýcaři od poloviny století předminulého. Tak jsme se o století dřív mohli zabývat tím, jak se podílet na svých věcech.

Naši evropští spoluobčané mají tuto možnost teprve odnedávna, ale mají ji. Takže svobodní Evropané – nezůstávejte stranou svých věcí!

Autor je ekonom, žije v Curychu

vjrott.com

3.6.2005, [HN](#) – vyšlo lehce zkráceno, spolu s názory Daniela Kroupy a Zbyňka Petráčka

[1] podrobnosti k uvedeným, tehdy aktuálním hlasováním vyšly na [BL](#)